

Projekt
Rzecznika Praw Dziecka

UCHWAŁA

Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

z dnia.....2017 r.

w sprawie ustanowienia roku 2018 Rokiem Ireny Sendlerowej

Irena Stanisława Sendlerowa z domu Krzyżanowska, pseudonim okupacyjny „Jolanta”, to wybitna polska działaczka społeczna. Urodziła się 15 lutego 1910 roku w Warszawie, gdzie zmarła 12 maja 2008 roku.

Już w trakcie studiów na Uniwersytecie Warszawskim podejmowała działalność na rzecz obrony praw studentów pochodzenia żydowskiego, którzy nie byli wpuszczani do sal wykładowych.

W czasie II wojny światowej jako kierowniczka referatu dziecięcego Rady Pomocy Żydom „Żegota” zorganizowała siatkę ludzi i instytucji, z którymi z niezwykłym heroizmem niosła pomoc dzieciom z getta. Nawet groźba kary śmierci za pomoc ludności żydowskiej nie była w stanie zahamować Jej działalności.

W październiku 1943 roku Irena Sendlerowa została aresztowana, przesłuchiwana i torturowana w siedzibie Gestapo przy alei Szucha i więziona przez 100 dni na Pawiaku. Nie zdradziła żadnych informacji i nie wydała nikogo.

W trakcie Powstania Warszawskiego działała jako sanitariuszka w jednym z powstańczych punktów sanitarnych na Mokotowie.

Po wojnie pracowała m.in. w opiece społecznej i szkolnictwie medycznym. Od podstaw organizowała w zrujnowanej działaniami wojennymi Warszawie domy dziecka, ośrodki pomocy starcom, domy opieki.

Została uhonorowana: 1965 roku – medalem Sprawiedliwy wśród Narodów Świata; 2003 roku – Orderem Orła Białego; 2007 roku – Orderem Uśmiechu.

W 2007 roku przyznano Jej tytuł Honorowej Obywatelki m.st. Warszawy.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, w dziesiątą rocznicę śmierci Ireny Sendlerowej, oddaje hołd Tej, która z największym humanitaryzmem i poświęceniem działała na rzecz ratowania drugiego człowieka, przyczyniając się do ocalenia z Holocaustu około 2500 żydowskich dzieci; i ogłasza rok 2018 Rokiem Ireny Sendlerowej.

UZASADNIENIE

12 maja 2008 roku w Warszawie, w wieku 98 lat, *zmarła Sprawiedliwa wśród Narodów Świata*; od 1990 roku Honorowa Obywatelka państwa Izrael; więźniarka Pawiaka – Irena Sendlerowa. Podczas hitlerowskiej okupacji, jako kierowniczka Referatu Dziecięcego podziemnej Rady Pomocy Żydom „Żegota”, wspólnie z zaufanymi współpracownikami podjęła akcję ratowania dzieci z warszawskiego getta i ocaliła w ten sposób od zagłady około 2500 żydowskich dzieci. Do końca życia twierdziła, że mogła zrobić więcej...

Z narażeniem życia, heroizmem, w największej konspiracji wyprowadzała dzieci z warszawskiego getta, a następnie znajdowała im schronienie w polskich rodzinach, klasztorach i domach opieki. Prowadzony przez Irenę Sendlerową rejestr uratowanych dzieci, pozwolił po zakończeniu II wojny światowej na poznanie przez ocalone dzieci własnej tożsamości i tym samym odnalezienie bliskich.

Składając hołd Wielkiej Polce, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wyraża również wdzięczność wszystkim Jej współpracownikom, którzy ramię w ramię, z narażeniem życia poświęcali się, niosąc pomoc potrzebującym i słabszym.

Przykład bohaterskiej działalności Ireny Sendlerowej uczy, że ludzie nie mogą pozostać bierni i milczeć, mając świadomość, że gdzieś obok nich drugiemu człowiekowi dzieje się krzywda.

Uchwalenie roku 2018 Rokiem Ireny Sendlerowej będzie doskonałą okazją do pokazania wartości życia ludzkiego, życzliwości, bezinteresowności; a także przypomnieniem wspaniałej karty historii działalności Narodu Polskiego na rzecz pomocy Żydom. Będzie to lekcja humanitaryzmu, akceptacji i zrozumienia dla odmienności oraz wskazanie, że niezależnie od okoliczności, należy zawsze reagować na krzywdę i pomagać potrzebującym.